

«A Jesucrist li cuinaria uns canelons amb beixamel»

Romà Casanova, bisbe de Vic

Em va sorprendre gratament que en una entrevista feta a un cuiner, que apareix publicada en un diari de la nostra terra, aquest fes present el nom de Jesucrist i ho fes d'aquesta manera simpàtica. No sé quines són les seves creences, però sí que, almenys fent present el nom de Jesús, manifesta que aquest és un personatge que té el seu pes en la memòria de la nostra societat. Al mateix temps em pregunto si els cristians fem ressonar significativament el nom de Jesús allà on som. De l'abundància del cor parla la boca, fa la dita. Quin lloc ocupa Jesús en el meu cor, en el nostre cor? I, seguint la frase esmentada, què cuinaria per a ell? O encara més directe: què li dic? El meu tracte amb ell, com és?

Jesús és bàsic per a la construcció d'una humanitat en la veritat i l'amor.

Ho he dit manta vegada, però és bo que ens ho repetim: sense Jesús no som res. Amb ell ho tenim tot! En el camí sinodal se'ns proposa de posar-nos davant el seu misteri. Els autors cristians expressen amb moltes imatges la riquesa insondable d'aquest misteri: com un diamant amb infinites fulguracions precioses, com una cova abissal que, com més hi aprofundeixes, més vas descobrint més cambres i més precioses. Repensar, pregar, dialogar sobre Jesucrist, i fer-ho en un camí sinodal, és una bona oportunitat per a redescobrir-lo a ell i tota la força que, de la seva persona, de la seva vida, del seu ensenyament, de la seva mort i resurrecció, brota de forma contínua.

Per al nostre Sínode Diocesà aquesta mirada a Jesús és de cabdal importància, ja que ell és la pedra fonamental de l'Església. Una pedra que moltes vegades ha estat rebutjada, però que, tot i les voltes que el món dóna, conti-

nua essent bàsica per a la construcció d'una humanitat en la veritat i l'amor. Aquesta etapa del nostre camí sinodal, encara que sembli que el tema de Jesús ja el tenim ben sabut, és moment de gràcia per a aprofundir en les arrels i els fonaments del que som. Un arbre, per a poder suportar els embats dels vents, ha de tenir fortes arrels; el mateix hem de dir d'una casa que s'ha d'edificar amb fonaments sòlids (cf. Mt 7,24-27).

Jesucrist no és, de cap manera, un mer pretext per a justificar les nostres idees i projectes. D'ell prové tot el que tenim i el que som, cadascú com a cristià i tots com a Església. Dedicar aquest temps a Jesús, com a tema sinodal, és necessari per a entendre més i millor qui som com a comunitat cristiana i quina és la nostra missió enmig de la societat.

